

— lugege järel.“ Aga keegi ei saanud sellega toime.

„Nüüd tuleb kolmas küsimine“ ütles kuningas: „Kui palju seekundisi on igawese aeas?“ Pois wastas: „Kui üks demanti mägi nii suur on, et see ühe tunnited kõrge, lai ja sügaw on, ja sinna tuleb iga saea aasta takka üks linnuke, pühib oma nokka selle wastu, ning kui see kõik nenda on maha nühitud, siis on esimene seekund igawesest aeast mööda.“

Nüüd ütles kuningas: „Sa oled kõige kolme küsimise pääle dieti ja selgeste wastanud, kui tark mees ja pead minu juures minu kuninglikus lossis nüüd elama, ja ma tahan sind kui oma last pidada.“

Nenda tegi ka kuningas. Ta las kis teda hääste koolitada ja tegi teda wiimaks suureks meheks. — Kas meie karjapoised ka nenda targad peaksid olema? Ma usun — wist küll mitte!

Õnn ja õnnetus.

Kord elas üks rätsep, see oli üks wäga riiakas inimene. Tema naene, nii hää, wirt ja waga kui ta tõeste oli, ei jõudnud ilalgi tema meele järele teha, waid sai sõimata, lüüa ja kiskuda päälegi. Wiimaks saiwad kohtuwanemad sest kuulda ja las ksid rätsepat torni panna, et ta seeläbi oma meelt wõtaks parandada.

Kui ta nenda ühe aea wee ja leiva waral kinni oli istunud, lasti teda jälle lahti, pidi aga tootama, naest mitte enam pekka, waid temaga rahulikult elama, rõõmu ja kurbtust, õnne ja õnnetust temaga jautama, nenda kui see abielurahwal wahest juhtub.

Üks tüf aeg läks küll sedawiisi wäga hääste, siis pöödis aga asi wanawiisi jälle tagasi, ning rätsep oli niisama riiakas ja tülikas kui ennegi. Aga et ta naest mitte lüüa ei tohtinud, siis sasis ta tema juuksi seda enam.